

Posudek bakalářské práce

Jan Oulík, *Nápisové a heraldické památky na Říčansku*, FF UK Praha 2006, 109 s. + obr. příloha.

Historie zájmu o dokumentaci epigrafických památek má poměrně dlouhou historii, spadá již do období 19. století, kdy se orientovala především na památky sakrální, více či méně důkladná evidence epigrafických památek v této době pak souvisela především s přípravou a zpracováváním soupisů památek (především architektonických) jednotlivých regionů. Obecně lze však konstatovat, že evidence nápisových památek byla v této době velmi jednoduchá, soustavnější průzkum některých z nich byl věnován zpravidla pouze v souvislosti se zájmem a potřebami jiných oborů, především dějin umění a v případě již zmíněných soupisů památek. Situace se začala pozvolna měnit teprve po druhé světové válce a zvláště pak v posledních letech, kdy vzrůstá zájem o dokumentaci jednotlivých epigrafických památek. Díky aktivitám regionálních historiků, archeologů a uměnovědců tak postupně vznikají nejrůznější soupisy, katalogy, přehledy epigrafického materiálu (nejčastěji náhrobních kamenů) z jednotlivých oblastí Čech, Moravy a Slezska, slibně se rozvíjí rovněž velkorysý projekt *Corpus inscriptionum Bohemiae*, iniciovaný a řízený Jiřím Roháčkem z Ústavu dějin umění AV.

V porovnání s některými pomocnými vědami historickými, především diplomatikou, paleografií či kodikologií zůstává epigrafika stále na okraji zájmu posluchačů, pokud se týká volby diplomových či bakalářských prací. Do jisté míry lze absenci prací zpracovávajících epigrafický materiál chápat. Jejich studium totiž přináší na straně jedné sice mnohé klady (např. přesné místní a časové zařazení), na straně druhé však i řadu komplikací (umístění na mnohdy obtížně přístupných místech, snížená čitelnost v důsledku působení vnějších podmínek, zkormolení textu v důsledku nedostatečného vzdělání tvůrce nápisu atd.). Nezbytným předpokladem kvalitního zpracování epigrafického materiálu je pak velmi dobrá orientace zpracovatele v dalších pomocných vědách, kromě paleografie v genealogii, heraldice, nepominutelná je velmi dobrá orientace v dějinách umění.

Předkládaná bakalářská práce Jana Oulíka věnovaná epigrafickým a heraldickým památkám na území bývalého soudního okresu Říčany (dle územního rozsahu z počátku 20. století) pokrývá období od 12. století do roku 1800. Při své práci vycházel J. Oulík z tiskem vydaných pramenů a literatury, dále z pramenů archivních (především Eichlerova sbírka v Ar-

chivu Národního muzea, dále z pozůstalosti Eduarda Šittlera uložené tamtéž a z farních kronik), zcela zásadní byl autorův vlastní terénní výzkum. Zvolený způsob průzkumu tak umožnil, že v práci jsou obsaženy a důkladně zpracovány jak dochované, tak i dnes již zaniklé památky.

Při vlastním zpracování materiálu zvolil autor již osvědčenou metodiku užívanou při zpracování jak německého nápisového fondu, tak především českého, kde mu byly vzorem práce Jiřího Roháčka a Petry Načeradské. Výsledkem je tak katalog nápisů někdejšího okresu Říčany opatřený komentáři, s připojeným nezbytným úvodem a velice kvalitní ilustrativní obrazovou přílohou.

Způsob, jakým je práce koncipována, ukazuje nejen na autorův zájem o zpracovávanou problematiku, ale především na jeho erudici – přehledné strukturování jednotlivých částí, úsporný a přitom exaktní způsob vyjadřování, připojený katalog je dokladem příslušné archivářské pečlivosti.

Závěr: práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako výbornou.

PhDr. Ivana Ebelová, CSc.

vedoucí práce

V Praze dne 11. září 2006